

דברים ברורים בענייני השעה מאת מורנו ראש הישיבה הגאון הגדול רבי יהושע ארנברג שליט"א מסיבת חנוכה ה'תשע"ד

נמצאים כנראה בסוף הגלות, ומתחזק בחלק של בכל יום אצפה לו, כנראה שצריכים לעבור צירוף אחר צירוף כדברי הגמרא, גם את השלב הזה. וכמו כן יודעים אנחנו מה שנעשה בתקופה האחרונה פה בתוך הישיבה, שחודרים רוחות זרות בתוכנו, להפריע לאווירה הנפלאה לשמחה שיש פה תמיד, בתורה. שהישיבה בסייעתא דשמיא הצטיינה בכך, מאז.

ולאחרונה אנחנו מרגישים כל מיני רוחות זרות שחודרים לתוכנו, זכינו להגיע ליום ראשון של חנוכה, ברכנו בלילה את שהחיינו, זה הזמן המסוגל ביותר להצלחה של מעטים נגד רבים. זה הזמן המסוגל ביותר, של נפילת הזידים ביד עוסקי תורתך, כמו שהיה בימים ההם, כן בזמן הזה, בטוחים אנחנו שאם נצליח מבפנים לשמר את הפח שמן טהור הזה הנפלא, פה בישיבה ממילא יתבטלו כל הגזירות.

כתוב בגמרא (כתובות דף קיב:): "דור שבן דוד בא בו קטיגוריא בתלמידי חכמים", הרבה משטינים ובכללם של אותם המשטינים המלמדים חובה, קמו גם עלינו אנשי דמים ומירמה, והעלילו עלינו כאילו חס ושלום אנחנו לא מכבדים כראוי את תלמידי חכמים, את גדולי הדור, אנחנו יודעים בבירור מוחלט שאותם אנשי ה"דמים" תרתי משמע, כוונותיהם אינם טהורות, וכבר מאז ומעולם הם מנסים בכל דרך להזיק פה בישיבה, כנראה שזה לצנינים בעיניהם הפח שמן הטהור שמתחנכים פה, ומקבלים פה איך ללמוד סוגיה,

כנראה שזה לצנינים בעיניהם שיש לנו משגיח כזה גדול, שמחנך לאמונה, לעמל התורה, ומתחנכים על ידו!

זה אחים שלנו, ואנחנו צריכים להתפלל עליהם שיחזרו בתשובה שלמה, כולנו כאן יודעים את האמת, אין כאן אף אחד שלא יודע את האמת הזו, כמה מתאמצים ומשתדלים פה בישיבה לכבד תלמידי חכמים, וק"ו בגדולי ומאורי האומה, אבל כנראה שמחמת אותם אנשי הדמים והמירמה, אשר פיהם דיבר שווא, וימינם ימין שקר, יש גם כאלו תמימים שנכשלו לחשוב כך כאילו חס ושלום לא מכבדים פה, בשביל להפקיע את אותה מחשבה, בשביל להפקיע מאותה אווירה שמנסים כאילו אנחנו מזלזלים או לא מכבדים, התבקשנו על ידי גדולי הדור לפרסם את המכתב הזה ברבים.

יתכן שיש כמה אולי בשולי המחנה, שגם באמת נכשלו בכך, יתכן שלא היינו מספיק זהירים בכך, והרי הזהירות בדברים האלה אין לה סוף.

היו כאלה ששאלו שאלות, וקיבלו תשובות, אבל תלוי איך שואלים את השאלות. כשהשאלות נשאלות על ידי אותם אנשי דמים ומירמה, אז גם מקבלים תשובות כאלו.

בגמרא מבואר {יומא עג:} שהיה לנו אורים ותומים, אז מבואר בגמרא שאפילו אורים ותומים כאשר שאלו לא נכון, גם קיבלו תשובות לא נכונות, הגמרא אומרת "הם שלא ביחנו אם לנצח אם להנצח" וכו', ביומיים הראשונים שם אצל בנימין, קיבלו תשובות לא נכונות, כי לא שאלו

שאלות נכונות. כי לא שאלו האם ננצח, אלא רק האם נעלה. {עיי"ש} אורים ותומים אם שואלים לא נכון, מקבלים תשובות לא נכונות. ק"ו בן בן של ק"ו ששואלים שאלות ומנסחים אותם באותה אווירה של אותם אנשי דמים ומירמה, בוודאי שלא מקבלים את התשובות.

ברוך השם הדבר התקבל אצל גדולי ישראל, חזרה אהבתם והתווספה, והם יודעים הרי את האמת, לא הצליחו אותם אנשי דמים ומירמה להפריד בנינו, לפלג. אבל בשביל להפקיע מחשבות כאלו, נתבקשנו לפרסם את המכתב הזה.

אנחנו צריכים לדעת שהמושג ישיבה לא התחיל אתמול, ולא שלשום, ולא בזמן ר' חיים וואזליזנר, המושג ישיבה "מעולם לא פסקה ישיבה" (יומא כח:): אברהם זקן ויושב בישיבה, יצחק, יעקב, במצרים, מעולם לא פסקה ישיבה. ישיבה זה מקום שמגודר שמתקבצים בו החברים לעסוק בדבר אחד בתורה הקדושה, ולא בשום דבר אחר, לישיבות יש מסורת, זה הפח השמן שעבר מדור דור, מזמן אבותינו, בסלבודקא היו אומרים, שהערך של ישיבה בכלל ישראל, זה כרבן של בני הגולה.

בוודאי לא מדובר על ישיבות של תיכוניסטים, מדובר על ישיבות שהולכים בדרך המסורה, שמרן הרב ש"ך פתח פה את הישיבה לא היה דבר קטן שהוא לא הורה לנו איך לנהוג, כל פרט ופרט עוד לפני שפתחנו את הישיבה שעות וימים הוא האציל מרוחו לכיוון, וכשפתחנו, איזה ר"מ לקבל ואיזה ר"מ לא לקבל. איך לעשות ככה או ככה.

אני נזכר עכשיו שבשנה הראשונה שפתחנו, היינו 12 בחורים, שבטי יה', היו אולי 3 חדרים פנימיים, ובתוך הבית מדרש, בסוף הבית מדרש היה איזה מטבח קטן עם חדר אוכל, וקרה מה שקורה ואיזה בחור פרץ למטבח, נכנסתי לרב שך מה עושים? והוא אומר לי זה הייתה משפחה מאד חשובה, תקרא לאבא שלו, ותספר לו. הייתה לי עזות פנים אמרתי לו יש לי רעיון אחר, הוא שאל מה? אמרתי לו אנחנו בסך הכל 3 חדרים בישיבה, אני הייתי מטיל על כל בחור שפעם בחודש או חודש וחצי, הוא ינקה את החדר, לא נביא אנשים מבחוץ, וכל בחור ינקה את החדר שלו, אמרתי שאני חושב שאם בחור ינקה את החדר הוא לא יפרוץ אחרי זה למטבח, הוא ירגיש קצת אחריות. הרב ש"ך נהנה מהרעיון, אבל הוא דפק על השולחן ואמר לא משנים שום דבר בישיבות.

כך על כל פרט ופרט, יש פה חותמת של כהן גדול, כל אלו שבזמנו התקבלו הם גם בכלל החותמת של הכהן גדול, מהצוות. המושג שחונכנו המושג שקיבלנו מה זה ישיבה, איך כתוב אצל יעקב (מגילה יז.) שלפני שהלך לחרן היה טמון י"ד שנה, מה זה טמון? טמון זה לרדת למקלט, לתת לכל החיצים מלמעלה לעבור, זה ישיבה בלי אין ישיבה!

אין ענין להקים ישיבה לעסוק בסוגית מנהיגי דור, אין ענין להקים ישיבה לעסוק בשום דבר, זה לא קשור לישיבה, השקפה הטהורה תשאירו לאחרים, אתם זוכרים את המשל של זה שמחזיק את כדור הארץ. זה לא מעניינו זה לא קשור אלינו, אנחנו ישיבה, וזה ישיבה להיות מוטמן, בתוך תורה ומצוות. אם נכנסים רוחות זרות אז מפקירים את המושג של ישיבה, ישיבה זה מושב של חברים, מה זה חברים? חברים שכל אחד אוהב את השני, חברים הפירוש הוא, שזה לא משנה לי אם אתה מניח ר"ת או אתה מניח רש"י, מה זה קשור? חברים זה הצד השווה שבהם, כמה התפללנו ביום כיפור, באבינו מלכנו, הסר שנאת חנם, וכל מחלה וכל תקלה, את זה באים פה לזרוע? שיהיה בנינו חילוקי דעות, שבחור יסתכל על השני בעין עקומה? ואנחנו יודעים שזה פתח.

אנחנו צריכים לעשות חנוכת הבית, כמו שהיה בימי החשמונאים, גם בימי החשמונאים הם לא חידשו את בית המקדש, הם החזירו את בית המקדש, הם טיהרו את בית המקדש, חדרו פה רוחות זרות, שבאות מקווי נייעס שהגינהום לא מספיק להם, שבאים מעיתונים שבאים

מתקשורת פסולה, אנחנו צריכים להסביר את זה? אין מישהו שלא מרגיש את זה? באים להרוס ישיבות, באים להרוס את המוטמן בכוח, עיתון כזה ועיתון כזה, תקשורת כזו ותקשורת כזו, נגן כזה ונגן כזה, ואנחנו נותנים לזה פתח, זה האמת, זה החורבן הכי גדול.

נוסעים עכשיו לשבת, אני מאד מבקש מי שמרגיש שהוא לא יכול לעמוד בגדרים האלו, שלא יחזור. הרבה עכשיו רוצים לחזור מהחיזוקים, צריך לשלוח כמה עוד לחיזוקים, יש מקומות שישמחו לקבל אותם, וק"ו כל מי שנמצא והוא לא מרגיש שהוא יכול להיות כאיש אחד בלב אחד שלא יחזור לפה, לא ניתן את זה.

ואין צריך לומר על אלה אשר משתפים פעולה בשוגג או במזיד בצורה ישירה או עקיפה עם אותם אנשי דמים ומירמה, תעשו טובה אל תחזרו לפה, לא רוצים אתכם פה, אנחנו לא נותר על זה. אנחנו לא ניתן לרוחות זרות להכנס לפה.

מי שמרגיש שהוא לא מסוגל, שילך למקומות אחרים, שם לכל אחד יש נאום לאומה, אין פה נאומים לאומה, אנחנו פח שמן בחותמו של כהן גדול, מוטמנים, אין לנו שום קשר עם העולם החיצוני, זה ישיבה ומי שלא מבין את זה הוא לא יודע מה זה ישיבה.

היוונים פרצו חומות מגדלי, המשנה אומרת במדות (פרק ב משנה ג) "סורג, גבוה עשרה טפחים, ושלוש עשרה פרצות היו שם שפרצום מלכי יון". ככה הם נלחמו, לעשות פרצות בסורג, כנגד זה תיקנו ה"ג התיבות של להדליק נר של חנוכה. אם אין מסגרת, אם אין גדירות אין בפנים.

רש"י אומר בבא מציעא (נג:) ונפלו חומות ירושלים, ואי אפשר לאכול שם את המעשר שני, אומר רש"י: "דנפול מחיצות חומת ירושלים ושוב אין מעשר נאכל שם עד שיעמדו מחיצות דבעינן לפני ה' תאכלנו". צריך לפני ה', וכי אין זה לפני ה', הרי נמצאים בירושלים? ירושלים בלי מחיצות אין ירושלים, אין לפני ה'. אם אין מחיצות אין ישיבה, נותנים לרוחות זרות להכנס פה, אין פה לפני ה'.

מסתמא אין עוד ישיבה כזאת שקיבלו על עצמם שלא לקרוא עיתונים, אז כל אחד מרגיש מגיע לנו על זה פרס, אנחנו מהדרין מן המהדרין, זה לא מהדרין מן המהדרין זה חיי נפש! זה יסוד היסודות, ישיבה זה כלל ישראל ישיבה זה לכולם, זה לא משנה מה כל אחד יש לו, מה כל אחד חושב, מה זה משנה? מתחברים לדבר אחד, דבוקים בדבר אחד.

הרמב"ם בהלכות חנוכה, איך הוא מסיים את הלכות חנוכה (פרק ד מהלכות חנוכה הלכה יד) "היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה או נר ביתו וקדוש היום נר ביתו קודם משום שלום ביתו שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו. גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר (משלי ג, ז) "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום". - גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם – אתם שומעים את לשון קודשו של הרמב"ם, שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם, וכו', לזה התורה ניתנה, שרבי עקיבא אומר (בראשית רבה פרשה כד, ז) "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה", זה לא פתגם, לזה התורה ניתנה.

אם אנחנו לא חיים פה בשלום, אז אין תורה! את זה אנשי דמים ומירמה ניסו לעשות, השם ירחם עליהם שיחזרו בתשובה, אבל גם אותם צריכים לאהוב, ולהתפלל עליהם זה אחים שלנו.

(כתובות דף קיב:) "דור שבן דוד בא בו קטיגוריא בתלמידי חכמים" פירש רש"י: "הרבה מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם".

זה לא הזמן להאריך, אני שמח שהדברים התקבלו אצל גדולי ישראל, אני שמח וכולם שמחים, ונזכרים איזה שמחת תורה הייתה פה בישיבה, איזה אוירה נפלאה פה אנחנו חיים, נדמה לנו שלא מבינים מה קורה פה, בחורים מרגישים פתאום. זה לא האשמה שלנו, האשמה שלנו היא אחת שנתנו לרוחות מבחוץ להכנס, זאת האשמה שלנו. זה רוחות זרות שהשטן הצליח באיזה שהוא מקום להכניס, ונוציא את זה מפה! נעשה חנוכה הבית, כולנו אהובים כל מי שישאר פה אחרי הביורור שהוא מבין את מה שכעת מדברים והוא מתחבר לזה, והוא יחזור, אז הוא חוזר עם אוירה חדשה, הוא חוזר עם תחושה חדשה של "חדש ימינו כקדם". מכבדים אחד את השני, אהבים אחד את השני, מתמסרים לדבר אחד לעמל התורה! ליראת שמים! מכירים מה זה ישיבה, אם מישו מתחיל לדבר על דברים אחרים, אומרים לו צא החוצה, זה לא קשור לפה.

פה זה ישיבה, פה זה לא תיכוניםטים, פה יש חותמת, פה יש מסורת, איך ללמוד, איך להתחנך, מתי להתחתן, זה ישיבה!

יש פה הרבה צעירים, שאולי לא הספיקו לראות ולהכיר מספיק, המבוגרים חייבים מוטל עליכם המבוגרים לעמוד על כך, יש לכם אחריות אתם נושאים בעול פה, רואים אצל בחור נגן לוקחים את זה, אומרים לו זה לא לפה, פה זה ישיבה, רואים עיתון זורקים אותו, בלי שום הוראת היתר, אני בטוח שכולנו כאיש אחד בלב אחד נאהב אחד את השני, נכבד אחד את השני, והשפע הגדול של חנוכה יושפע עלינו הפח שמן הטהור הזה ישאר בטהרתו ויאיר לכל העולם כולו. והאמת תתגלה.

ולבן דוד יהיה לו לאיפה לבוא, אחרי הצירוף אחר צירוף, זה אנחנו זה התפקיד שלנו להכין את הכסא למשיח, לא נמכור את זה בשום הון בהאי עלמא, נמכה בעזרת השם לחזור כולנו באהבה ובשמחה לעמוד לפני לפני ה', כלשון הרמב"ם והלפני ה' זה עם המחיצות, להיבדל ולעמוד לפני ה', שבט לוי כלשון הרמב"ם. מתוך שמחה ומתוך אהבה, ובאמת שבקרוב נראה כבר את ביטול כל הגזירות רעות, רק בנו זה תלוי ולא בשום דבר אחר, נמכה לגאולה הקרובה במהרה בימינו אמן.

נ.ב. השיחה נכתבה תוך כדי השיחה, וכל טעות יש לתלות בכותב. ויה"ר שלא תצא תקלה תחת ידינו.